

melig høj Handelsavance, som bør bringes ned til, hvad den var før Krigen. Det forekommer mig, at det ærede Medlem derigennem har erklæret, at Avancen under Krigen, hvor der herskede Kontrol, og hvor man havde Maksimalpriser, med hvad dertil hører, er blevet større end før Krigen. Og saa søger det ærede Medlem at foregøgle os, at Midlet skulde være fortsat Kontrol, fortsatte Maksimalpriser nu, da der er rigeligt med Varemængder fremme paa Markedet. Det forekommer mig, at det er en meget mærkelig Teori. Jeg forstod bedre det ærede Medlem Hr. Rodes Tale i Dag. Det ærede Medlem talte i Dag ikke om, at vi skulde have Maksimalpriser. Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Rode igennem sine Udtalelser tog Afstand fra Tanken om en Handelsavancelovgivning. Det ærede Medlem har dog altsaa lært, at dette ikke er Vejen. Det var Vejen, man gik under Krigen, at springe over, hvor Gærdet var lavest, og trykke det almindelige Erhverv her i Landet ned i Klemeskruen. Det ærede Medlem har lært af Tiden, og han har maaske ogsaa taget efter dette, at der nu dog ogsaa er rigeligt med Varer fremme. Nej, dette er heller ikke Vejen at gaa, og jeg vil derfor gerne allerede paa det nuværende Tidspunkt nævne det. Det kunde jo ellers være, at man fra anden Side kunde blive Tilhænger af en Handelsavancelov for at springe over, hvor Gærdet er lavest, for at trykke dem ned, der er mindst modstandsdygtige, den almindelige Handel, det almindelige Haandværk, saa kunde man undgaa Kontrol fra anden Side. Jeg og mit Parti hylder den individualistiske Samfundsform og tror altsaa ikke paa, at det ærede Medlems Hr. Staunings Middel, en Handelsavancelov, vil være det Middel, der bringer Prisfaldet hurtigst og virkningsfuldest ud til Forbrugerne, men vi vil yde vor Medvirkning til at løse Prisproblemet, saa meget mere som man fra saa at sige alle Sider søger at mistænkeliggøre disse Lag af vort Folk. Det ærede Medlem Hr. Rode var inde paa at omtale den private Priskontrolkomité, som for nogen Tid siden blev dannet her i Hovedstaden. Nedsættelsen af denne private Komité viser de almindelige Erhvervsorganisationers Villie til at komme i Kontakt med Forbrugerne

for at faa den Mistænksomhed bort, der søges opelsket fra flere Sider mod Mellemhandelen, mod den lille Handel, mod det almindelige Haandværk. Denne Mistillid, denne Utryghed maa fjernes. Jeg tror ikke selv paa, at den private Priskontrolkomité vil fjerne denne Mistænkeliggørelse. Jeg tror ikke, Agitationen vil holde op. Jeg tror ikke, at Publikum, naar det i Forvejen har en Mistanke, vil føle sig trygt ved, at Høker Bunch er sat til at passe paa en anden Høker, selv om der kommer en Tilidserklæring med fra Fru Carla Meyer. Jeg tror, at de, der har en Mistanke til vedkommende handlende, vil, selv om saadanne Erklæringer udstedes, og selv om disse er rigtige, i nogen Grad bevare den Mistanke, og Mistænkeliggørelsen vil altsaa ikke forsvinde. Jeg haaber, at Komiteen gaar den praktiske Vej, at det er Formanden, der træffer Afgørelsen om, hvad der skal gøres i det givne Tilfælde, og at dette ikke afgøres ved en Afstemning, for da vilde jo Handelsstandens Repræsentanter være i Flertal, og dette vilde kunne blive et Paaskud for de 4 Komitemedlemmer fra anden Side til at springe fra; jeg vil haabe, at det maa blive Formanden, som er en Jurist, der bliver den afgørende. Men jeg sætter, at dette ikke sker, der kan jo ogsaa komme andre Ting i Vejen, og at Komiteen skilles paa et eller andet Spørgsmaal. Hvad er der da sket? Da er der sket det, at det vil blive dobbelt galt med Mistænkeliggørelsen af disse Samfundslag, og dette er ikke Vejen, man skal gaa. Handelsavancelovgivningsvejen duer ikke, og jeg tror, som sagt, ikke, den private Komité vil kunne hindre en fortsat Mistænkeliggørelse. Derfor er jeg og mit Parti i højeste Grad interesseret i at faa gjort noget, som kan bevirke, at denne Mistænkeliggørelse ikke fortsættes. Vi fra vor Side er Tilhængere af Frikonkurrencen, vi ønsker intet andet Værn end det Værn, det ærede Medlem Hr. Rode omtalte, et naturligt Værn mod illoyal Konkurrence, men udover det tror vi, at Frikonkurrencen er det, der hurtigst og virkningsfuldest bringer Forbrugerne Fordelene, det, som hurtigst vil faa Priserne ned til det mindst mulige. Jo større Konkurrence, des lavere Priser og des lavere Avance. Dette er en uomstødelig Kendsgerning i Særdeleshed i en Tid, hvor